

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

SZTERGÁR kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(16407/05. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. július 22.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Sztergár kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,
Ireneu Cabral Barreto,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Sajó András,
Nona Tsotsoria,
İşıl Karakaş *bírák*,
és Sally Dollé, *Hivatalvezető*,

2008. július 1-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (16407/05. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Sztergár Gusztáv (a "kérelmező") 2005. április 15-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Slezák E. Pécssett praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt (a "Kormány") Képviselője, dr. Höltzl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2008. január 15-én a Bíróság részben elfogadhatatlanná nyilvánította a kérelmet, és úgy határozott, hogy a felszámolási eljárás hosszával kapcsolatos panaszt közli a Kormánnyal. Egyúttal úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja (29. Cikk 3. bekezdése).

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1954-ben született és Pécssett él.

5. 1991. október 8-án felszámolási eljárás indult a kérelmező munkáltatója ellen. 1991. december 14-én a kérelmezőt elbocsátották állásából és 174135 forint (megközelítőleg 690 euró) végkielégítésben részesítették. A kérelmező korábbi munkáltatójával szemben fennálló

további követelése a folyamatban lévő felszámolási eljárás keretében kerültek elbírálásra. Végül a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati tanácsa 1997-ben 124480 forint (megközelítőleg 494 euró) kártérítést ítelt meg a kérelmező számára, amely – amennyire az ügyiratok alapján megállapítható – sohasem került kifizetésre. Ezen hitelezői igény miatt a kérelmező „hitelező”, s emiatt fél maradt az eljárásban.

6. 2006. január 23-án a Baranya Megyei Bíróság elrendelte a kérelmező korábbi munkáltatójának törlését a cégjegyzékből. 2006 áprilisában a Pécsi Ítéltábla az adós jogutódának perbelépéséig az eljárás félbeszakadását állapította meg. A kérelmező fellebbezett a végzés ellen.

7. 2006 októberében a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyezte a végzést, és az Ítéltáblát új eljárás lefolytatására utasította. 2007 januárjában a Pécsi Ítéltábla végzésével megállapította a jogutód személyét, és folytatta az eljárást, amely jelenleg is folyamatban van.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

8. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. Az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

9. A Kormány vitatta a panaszt.

10. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni panasz jogának Magyarország általi elismerése hatályba lépett. Az eltelt idő ésszerű voltának megítéléséhez azonban figyelembe kell venni az eljárás azon időpontbeli állapotát is, mivel az eljárás akkor már csaknem egy éve folyamatban volt. A felek által előterjesztett információk és az ügyiratok alapján a szóban forgó időszak még nem zárult le. Ilyen módon két bírósági szinten már tizenöt éve és hét hónapja tart.

A. Elfogadhatóság

11. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

12. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

13. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

14. A benyújtott dokumentumokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

15. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

16. A kérelmező 69937 euró vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

17. A Kormány vitatta az igényt.

18. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Méltányossági alapon azonban a Bíróság nem vagyoni kártérítésként 16000 eurót ítél meg a kérelmező számára.

B. Költségek és kiadások

19. A kérelmező további 4462 eurót kért a hazai bíróságok, illetve a Bíróság előtt felmerült költségek megtérítésére.

20. A Kormány nem nyilvánított véleményt ebben a kérdésben.

21. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy e költségek

ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben az ügyvéd által képviselt kérelmező tételes elszámolást nyújtott be a költségekről (postai, adminisztratív és utazási költségek, stb.). A birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra tekintettel a Bíróság az összes költség fedezésére 1000 euró megítélését tartja ésszerűnek.

C. Késedelmi kamat

22. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. A kérelem fennmaradt, az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos részét elfogadhatóvá *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, az alábbi összegeket kell kifizetnie a kérelmező számára az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával:
    - (i) nem vagyoni kár tekintetében 16000 (tizenhatezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
    - (ii) költségek és kiadások tekintetében 1000 (egyezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. július 22-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Tulkens
Elnök

Sally Dollé
Hivatalvezető